

# ΝΕΟΛΟΓΟΥ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ

Τιμάται γρ. ἀργ. 2.

τιμάται γρ. ἀργ. 2.

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Δ. Ι. ΒΟΥΤΥΡΑΣ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ, 5 'Ιανουαρίου 1892.

## ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ.

Πολιτική 'Επιθεώρησις.—Οἱ γάμοι τῆς Σοφίας Παλαιολόγου. — Πουκίλα. — Αἱ ρωδικαὶ Μεγαλοπόλεις. — Ἡ Ρωδία ὑπὸ οἰκονομικὴν ἔποψιν. — Ὁ Πλάδης Προγόνων (διήγημα).

## ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ.

Κατὰ τὴν λήξαν ἐβδομάδα οὐδὲν σχεδὸν νέον ἐξελίχθη ζήτημα σπουδαῖον, καὶ δυνατόν εἶπεν ὅτι τὰ ὑπὸ τοῦ τύπου συζητηθέντα ἀντικείμενα ἦσαν κληρονομία τῆς παρελθούσης ἐβδομάδος καὶ ἡ προσοχὴ ἐπομένως τοῦ διπλωματικοῦ κόσμου περιστρέφετο περὶ τὸ γαλλοβουλγαρικὸν ζήτημα, περὶ τὸ μαροκινὸν καὶ περὶ τὸ αἰγυπτιακόν, τὸ ἀνακινηθὲν διὰ τοῦ θανάτου τοῦ χεδίβου Τεφφίκ πασσᾶ. Ἡ γαλλικὴ κυβέρνησις, μεθ' ὅλην τὴν ἑαυτῆς μετριοπάθειαν καὶ σύνεσιν ἐν τῇ πρὸς τὴν βουλγαρικὴν ἡγεμονίαν διαφωνίᾳ ἐπὶ τῇ ἐξῴσει τοῦ γάλλου ἀνταποκριτοῦ κ. Σαδούρν, ἐμμένει εἰς τὴν ἱκανοποίησιν αὐτῆς καὶ ἀξιοῖ τὴν ἀνάκλησιν τοῦ κατὰ τοῦ ὑπνκίου μέτρου· οὐδεμίαν ὀπισθοβουλίαν ἔχουσα, οὔτε εἰς ἀπειλὰς προσφεύγουσα, παρὰ τὰ θρυληθέντα ὑπὸ τῶν μεγάλων τῆς Βουλγαρίας φίλων, πιστευσάντων ὅτι εἶναι δυνατὴ ναυτικὴ τις διαδήλωσις τῆς Δημοκρατίας, ὥσπερ οἱ βουλγαρικοὶ λιμένες ἐν ἀνοικτῇ εὐρίσκοντο θαλάσῃ, διὰ μεμετρομένης γλώσσης διεκδικεῖ τὸ δίκαιον αὐτῆς, ὅπερ ἐπὶ ὠρισμένων ὅρων τῆς βερολινείου ἐδράζεται συνθήκης καὶ ἐπικυροῦται παρὰ πάντων τῶν ἀμερολήπτως τὰ πράγματα κρινόντων καὶ ἀδυνατούντων ἐπομένως νὰ μὴ ἀνομολογήσωσιν ὅτι ὁ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς τῆς Βουλγαρίας, ἐπόμενος ταῖς διαταγαῖς τοῦ κ. Σταμπούλωφ, ἐνήργησε παρὰ τὰς διεθνεῖς συμβάσεις καὶ συνθήκας. Σπουδαῖον ὡσαύτως τυγχάνει καὶ τὸ μαροκινὸν ζήτημα, τὸ ἀνακινηθὲν ἐκ τῆς πολιτείας τῶν περὶ τὴν Ταγγέρην φυλάρχων, σφόδρα δυσареστηθέντων κατὰ τοῦ διοικητοῦ αὐτῆς, ἅτε κατηγορουμένου ἐπὶ κακῇ διοικήσει ἢ μᾶλλον ἐπὶ συμπαθείᾳ πρὸς τοὺς ξένους μᾶλλον ἢ τοὺς ἰθαγενεῖς. Καὶ ναὶ μὲν τὸ ζήτημα, οὕτως ἐξεταζόμενον, φέρει ὅλως ἐσωτερικὸν χαρακτῆρα καὶ δύναται νὰ ἐξομαλισθῇ διὰ συννενοήσεως τῶν ὑπουργῶν τοῦ αὐ-

τοκράτορος τοῦ Μαρόκου, ἀλλ' ὁ τῶν δυνάμεων πόθος τοῦ φυτεῦσαι τὰς σημαίας αὐτῶν οὐχὶ πλέον ἐπὶ τῶν ἀδεσπότην, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ αὐτῶν ἐτι τῶν ὑπὸ ξένην κυριαρχίαν διατελούντων μερῶν τῆς μαύρης ἡπείρου προκαλεῖ πολλοὺς τοὺς ἐνδοιασμοὺς τοῦλάχιστον ὑπὸ τὴν ἔποψιν τῆς ἀκεραιότητος τῶν χωρῶν τοῦ Μούλεϋ-Χασάν. Τρεῖς κυρίως δυνάμεις, ἡ Ἀγγλία, ἡ Γαλλία καὶ ἡ Ἰσπανία, φιλοτιμοῦνται νὰ ὑπερακοντίσωσιν ἀλλήλας ἐν τῇ ἀποστολῇ θωρηκτῶν σκαφῶν εἰς Ταγγέρην, λόγῳ μὲν πρὸς ὑπεράσπισιν τῶν οἰκείων ὑπνκίων, καὶ μάλιστα μετὰ τὴν διαρπαγὴν καὶ κακοποίησιν σπουδαίας μαροκινῆς ἐμπορικῆς συνοδίας, ἔργῳ δὲ πρὸς ἀναπέτασιν τῶν οἰκείων σημαιῶν ἐν ταῖς Καναρίαις νήσοις, ἢ ἐν τινι παρακτῇ πόλει, ἢ τέλος ἐν σημείοις ἐπὶ τῶν μεθορίων Ἀλγερίας καὶ Μαρόκου. Ὁ τῆς Ταγγέρης λιμὴν ἀποβαίνει οὕτω τὸ ἐντεκτῆριον μοιρῶν θωρηκτοῦ στόλου, καὶ οἱ ἀτυχεῖς ὑπουργοὶ τοῦ αὐτοκράτορος τοῦ Μαρόκου βλέπουσιν αὐτὴς ἐπικρεμμένον ὑπὲρ τὴν κεφαλὴν αὐτῶν ὡς ξίφος Δαμοκλέους τὸν κίνδυνον ἀποβάσεως ξένων στρατιωτῶν καὶ ἐγκαταστάσεως αὐτῶν ἐν ὠρισμένοις σημείοις. Τὸν φόβον αὐτῶν οἱ σύμβουλοι τοῦ Μούλεϋ-Χασάν θεωροῦσιν ἐτι οὐχὶ ὅλως ἀνυπόστατον, συνεπεία τῆς συμπνοίας τῶν δύο κυβερνήσεων, τῆς ἰσπανικῆς καὶ τῆς γαλλικῆς, ἀγωνιζομένων, κατὰ τινας πληροφορίας, ὅπως ἀντιμετωπίσωσιν τὴν Ἀγγλίαν, ἐπιμόνως σχεδὸν ζητοῦσαν νὰ κρατύνῃ τὴν ἐν Γιβραλτάρῃ θέσιν αὐτῆς διὰ κτήσεώς τινος παρὰ τὴν ἰσπανικὴν Κέουταν ἐν τῇ ἀφρικανικῇ ἀκτῇ.

Σπουδαιότερον ἴσως ἀμφοτέρων τούτων τῶν ζητημάτων τούτων εἶναι ἡ ἐν Αἰγύπτῳ ἐπελθοῦσα μεταβολὴ ἐν τῇ προσώπῳ τοῦ κατέχοντος τὸν θρόνον αὐτῆς. Ἡ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ εἰς τὸν πάππον τοῦ νέου Χεδίβου ἐκδοθέντος τῷ 1866 διατάγματος ἐπελθοῦσα ἐγκαθίδρυσις τοῦ Ἀμπὰς πασσᾶ πολλὰς προῦκάλεσε τὰς φήμας περὶ τῆς ἐν τῇ βορειοανατολικῇ Ἀφρικῇ παρουσίας τῶν ἐρυθροχιτώνων στρατιωτῶν, αἰτίνες, ἐπαληθεύουσαι, δύναται νὰ προκαλέσωσι τὰς διαμαρτυρίας τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ρωσίας, καὶ μάλιστα μετὰ τὴν ἀνάκλησιν τοῦ σὴρ Ἐβελὺν Βάριγκ Οὐόλφ, τοῦ μικροῦ δεῖν διοριζομένου διαδόχου τοῦ σὴρ Οὐάιτ, ἐὰν μὴ ὑπῆρχεν ἡ ἰδέα ὅτι ὁ νέος ἐνταῦθα ἀντιπρόσωπος τῆς ἀνάσσης σὴρ Φόρδ διετέλει τοσοῦτον στενὸς τοῦ γάλλου πρεσβευτοῦ φίλος, ὥστε νὰ ἐλπίζεται ἐπίδρασις τῆς διπλωματικῆς ἐκείνου τέχνης ἐπὶ τῶν διαβημάτων τούτου. Ἀλλ' ἐν τοιαύτῃ τῆς μεγάλης Βρετανίας πολιτεία, ἡ διατρανουμένη ἐν